

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)
SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)
SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z protestu B. D.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2015 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez biegu.

UZASADNIENIE

W dniu 28 maja 2015 r. B. D. złożyła do Sądu Najwyższego pismo
zatytułowane „[...]”.

Protest i skargę uzasadniono tym, że oba sztaby wyborcze wykorzystały i
upubliczniły wizerunek wnoszącej protest, bez jej zgody, podczas konferencji
prasowych. Zdaniem B. D., w wyniku działania sztabów wyborczych i mediów stała
się rozpoznawalna w tłumie, ze względu na jej wózek i charakterystyczny wygląd,
co przyczyniło się do skłócenia jej ze społeczeństwem, a także utraty autorytetu
społecznego wśród znajomych. W dalszej części pisma, wnosząca protest opisała
okoliczności jej spotkania z prezydentem B. K., a także działania sztabów

wyborczych kandydatów ubiegających się w wyborach o urząd prezydenta oraz mediów odnośnie jej osoby. Wskazała w szczególności na: wykorzystanie jej wizerunku przez sztaby wyborcze do nakręcania filmów, ustalenie i upublicznienie, wbrew jej woli, jej danych osobowych, publiczne oskarżenie jej o działalność na rzecz P., zwyzywanie jej jako osoby chorej psychicznie. Z opisanymi w piśmie działaniami sztabów wyborczych i mediów B. D. wiąże to, że nikt nie docenia jej jako obywatelki, która samodzielnie myśli i może samodzielnie zadawać pytanie prezydentowi, a także dyskryminację ze względu na wygląd.

Ponadto, wnosząca protest zwróciła się do Sądu Najwyższego z prośbą o wystąpienie do T. o nagranie [...] z godz. 19.30, do T. o nagranie po debacie, a także nagranie z monitoringu kamer w tramwaju linii [...] nr [...] oraz z ulicy w okolicy parku [...] do ulicy [...] i [...].

Opisując swoją trudną sytuację, obawiając się o swoje zdrowie i życie, zwróciła się do Sądu Najwyższego o zasądzenie zadośćuczynienia, aby mogła zmienić miejsce zamieszkania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zasady wnoszenia protestów wyborczych określa ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112 ze zm.). Zgodnie z art. 82 § 1 tej ustawy przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów, lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów. Zgodnie z art. 321 § 3 Kodeksu wyborczego osoba wnosząca protest powinna w nim sformułować konkretne zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody powalające na weryfikację zasadności tych zarzutów.

Wnosząca protest nie sformułowała zarzutu przestępstwa przeciwko wyborom, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów, ani też zarzutu naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego

dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mających wpływ na wynik wyborów. Jako takie zarzuty trudno bowiem zakwalifikować twierdzenia o wykorzystaniu wizerunku wnoszącej protest przez sztaby wyborcze obydwu kandydatów ubiegających się o urząd prezydenta, bez jej zgody.

W związku z powyższym, na podstawie art. 322 § 1 w zw. z art. 321 § 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy, protest pozostawiono bez dalszego biegu.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 113 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy, wykonywanie uprawnień wynikających z Kodeksu wyborczego, w tym uprawnienia do wniesienia protestu wyborczego, nie ogranicza wnoszącej protest możliwości dochodzenia uprawnień na podstawie przepisów innych ustaw, wobec osób, których działanie lub zaniechanie w toku kampanii wyborczej naruszyło jej dobra osobiste.